

Annie Lunde Hansen (CD):

Som jeg vistnok gentagne gange i den senere tid har sagt her fra talerstolen, hilser vi i CD forslag og ideer til løsning af et stadig stigende boligproblem meget velkommen. Det er ikke så sikkert, at vi synes lige godt om dem alle sammen.

Forslaget her om en skattebegunstiget boligopsparing er ét i rækken, og vi vil ikke uden videre afvise det. Men CD var med til at afskaffe den ordning, som forslagsstillerne refererer til, og som gjaldt indtil 1993. På det tidspunkt fandtes cirka 600.000 boligsparekontrakter med et indestående på ca. 6,2 mia. kr. og med en optjent, men endnu ikke udbetalt statspræmie på godt 480 mio. kr. Der var altså tale om en ordning, som akkumulerede ikke uvæsentlige summer.

Selv om vi var med til at gennemføre afviklingen af den daværende ordning, påpegede vi under behandlingen af forslaget, at det måske var ønskeligt at opretholde ordningen for de yngste. Det er jo også et hensyn, som ligger til grund for det forslag, vi behandler her, og det synes vi er sympatisk.

For det må jo erkendes, at de nuværende ejendomspriser er noget, som de unge førstegangskøbere har særdeles svært ved at hamle op med. Vi vil altså gerne være med til at forbedre mulighederne for de unge for at erhverve deres egen bolig.

Ser man på selve forslaget i sin helhed, melder forvirringen sig, for der tales om genindførelse af en skattebegunstiget opsparing til boligformål, således at der ikke skal betales skat af renteaftakstet. Men der nævnes ikke noget om en skattefri præmie.

I bemærkningerne tales der derimod om genindførelse af ordningen, som den så ud i 1993, og med det mener forslagsstillerne vel ordningen inklusiv en statspræmie, eller hvad? Det bemærkelsesværdige er dog, at ordningen, som gjaldt indtil 1993, så vidt jeg er orienteret, ikke indebar skattefritagelser af renteaftakstet.

Som sagt: Jeg er lidt forvirret. Det skulle vel ikke være en anden ordning, som forslagsstillerne ønsker at genindføre.

Men som allerede sagt, synes vi i CD, at der er perspektiver i opsparingsordningen, som den er skitseret i selve forslagets ordlyd, det vil altså sige med skattefrihed for renteaftakstet. Derimod er vi mere forbeholdne over for en genindførelse af en statspræmie – se venligst bemærkningerne.

Så sagde by- og boligministeren, at pinsepakken havde gjort skatten ensartet eller havde sta-

biliseret skatten. Men jeg vil godt sige, at byggeriet jo næsten er gået i stå med den pinsepakke. Så det var måske en idé, om by- og boligministeren og de forligspartier, der står bag pinsepakken, løsnede lidt på båndet, der strammer i denne pakke. Nogle private bygherrer lovede i dag på høringen, at hvis det blev gjort, så ville de omgående gå i gang med at bygge.

Så for ikke at blande alt for meget ind i lige dette lovforslag vil vi da under udvalgsarbejdet se, om nogle ting måske løser sig op. Men til by- og boligministeren vil jeg sige: Se endnu en gang på pinsepakken.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Da den radikale ordfører på området, hr. Niels Helveg Petersen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne udtale følgende, og det kan gøres kort:

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget om skattebegunstiget opsparing til boligformål. Det Radikale Venstre er modstander af nye særordninger på skatteområdet, også i dette tilfælde, hvor det foreslås at give skattefrihed for en helt speciel form for renteindtægt, der hidrører fra en bestemt opsparingstype.

Sådanne ordninger fører meget nemt til forvridninger og øger uigennemskueligheden i vores skattesystem. Det er den modsatte vej, vi skal: færre særordninger, større enkelhed. En ordning som den foreslåede var Det Radikale Venstre med til at afskaffe i 1993. Vi ønsker den ikke genindført.

Keld Albrechtsen (EL):

Der er jo ikke noget godt at sige om det forslag, der ligger her. Jeg kan ellers godt lide at begynde med det positive, men det er så overstået.

Så kommer vi til problemerne. Først denne indledende, helt principielle betragtning: Nu har vi jo set forskellige borgerlige paradeforslag på boligområdet, som selvfølgelig har den hensigt at profilere de borgerlige partier i et kommende folketingsvalg, det er klart. Men det har altså også gjort det tydeligt, hvad den borgerlige boligpolitik i virkeligheden går ud på.

Den går hovedsagelig ud på, at de grupper i samfundet, som har de største indtægter, skal have nogle af statens penge. Hvem der så i øvrigt skal betale for den overførsel til de bedst stillede i samfundet, kommer der aldrig noget som helst svar på. Det kommer der heller ikke i den her sag. Man deler bare ud af statens midler.